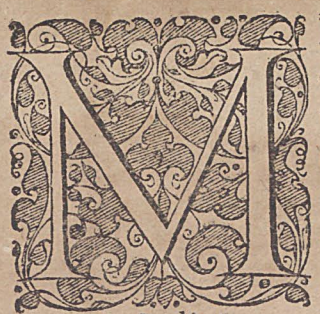

IEROSOLYMA

MELCHISEDECVM Chananeæ Regem, & summi Dei Sacerdotem, eo tempore, quo Abrahamus in Chananæa peregrinabatur, prima huius urbis fundamenta iecisse, in eaque sui regni sceptrum collocasse, & fanum quoddam ibidem cōstruxisse, à Iosepho & Aegessippo, historicis antiquis, memoriæ proditum est: qui & tū eam Solymā & Ierosolymam nuncupatā afferunt. Post Melchisedeci tempora, cum scilicet Iudæi promissionis terram fuissent ingressi, Iebusæi, posterius Iebusi filij Chanaanis, Ierosolymam tenuere, Iudicū i. eamq; Iebum appellauere, Iosue 18. Iudicum 19. Hi tantū urbis fidebant potentia, vt claudis ac cæcis, muros & turres cōmitterent, atq; Dauidi, per contemptū nuntiarent: Non ingredieris huc, nisi abstuleris cæcos & claudos, 2. Sam. 5. Cum autem Dauid in Regem Iuda & Israel eligeretur, opera & auxilio Ornan, Iebusæi; primū inferiorem ciuitatis partem obtinuit, tum, Iebusæos occidēti, præmium proponens, Ioab, arcē Sion inuadit. Dehinc Iebusæis, præter Ornan, profligatis ac pulsīs, ciuitatem hanc, totius Iudææ prouinciæ Metropolim fecit, eamq; deinceps Iuda, Luc. 1. & Hierusalē nominauit, 2. Reg. 5. Quā in Iudææ, totiusq; vniuersi medio, velut centrum, in altissimis montibus, constitutam fuisse, non modò Cosmographi, verū etiam antiqui historici, atq; adeo, euidentissima, Sacrarum literarū monimenta declarant. Hæc dicit Dominus Deus, ista est Hierusalē, in medio gentiū posui eam, & in circuitu eius terras, Ezech. 5. Et: Operatus est Deus noster salutem, in medio terræ, Psal. 73. De montium situ, idem constat. Quemadmodum enim, qui in hanc ciuitatem tendebant (Marc. 10. Matt. 20. Luc. 2.) ascendere, ita, qui ex ea se quopiam conferebant, descendere dicuntur, Luc. 10. Pluribus distincta vallibus, agros fertiles, ac cisternas multis in locis limpidas, habebat, trino muro circumdata erat, nisi, qua vallibus inuijs cingebatur, ex ea namq; parte, vnius muri habebat ambitū. Et ipsa quidem initio super duos colles, Sionem & Acram erat condita, contrarijs frontibus semet inspicientes, interueniente valle Tyropæia, discretos. Contra Acram tertius collis erat (Moriach dictus) valle Cedrone, ab Acra diuisus, in quo templum, & Antonia fuere constructa. Foris autem ciuitatis, hi colles, profundis vallibus cingebatur, & à tribus lateribus, obstantibus vsquequaq; rupibus, adiri non poterant: Quin & quartus collis incolebatur, cui nomen est Bezetha, situs quidem ex aduerso Templi, atq; Antonia, in Septentrionali plaga, fossis autē altissimis separatus. Hæc Iosephus lib. 6. de bello, cap. 6. Aedificiorū splendore, populi frequentia, religionis cultu, cæteras non modò Iudææ, sed & totius vniuersi, ciuitates, superauit, adeo, vt ob summā felicitatem ciuitas sancta, Esa. 52. iustitiæ, Esa. 1. Veritatis, Zachariæ 8. vocetur. Stupendæ magnificentia templo celebratur, à Salomone Rege, quinquaginta millium hominū opere, septem annorum tempore ædificato. Quod quidem continebat Sancta Sanctorum, cherubos, arcā, mensam, & candelabra aurea, exhedras, mare fuisse, lauacra decem, columnas æreas, omnem ritum, omnemq; formam legis veteris, Sacrificia, holocausta, hymnos, & omnes deniq; ceremonias. Erant illic Sacerdotes & Leuitæ, adyta & vestibula, & altare, & festa, celebresq; conuentus, preces, & auditiones. Tota deniq; Reipub. Iudaicæ forma illic consistebat. Illud verò maximè illustrauit hanc urbem, quòd Dominus noster IESVS in carne, & Euangelicæ doctrinæ splendore, in ea apparuerit. At verò, cū Iudæi, & Reges, & Principes, & Sacerdotes (Hiere. 32.) turpissimis sceleribus, ad iracundiam prouocarent Dominum, ideò frequenter in eā grauissimè animaduertit; ac in truculentissimorum hostium manus, eandem deuenire concessit. Iosephus de Bello lib. 7. ca. 18. Vbi verò, eò immanitatis venerunt, vt visitationis suæ diē non agnoscerent, sed dominum Iesum Christum, testes, ministrosq; suos, quemadmodū antè Prophetas, nefariè occiderent, Mat. 9. 24. Luc. 21. Ideo, iustissimo iudicio Deus, ciuitatē hanc Tito Rom. Imperatori, diripiendam, exurendam, soloq; æquandam, tradidit. Contigit hæc deuastatio, post natum Christū, Anno 72. Ac deinde, Anno 120. Iudæi numero aucti, Betharæ, in oppido Hierosolymæ vicino, seditionem, contra Romanos concitant. Eam ob causam, Aelij Hadriani Imperatoris iussu, omnes penè, sedibus suis arcebantur, ac deinde ciuitas ista, ex Imperatoris cognomine, Aelia, dicebatur. Quam ipse murorū ambitu reparauit, non tamen in monte Sion, vt antè, sed in monte Caluaria, præcepitq; ne cui Iudæo introeundi esset licentia, Christianis tantū ciuitate permessa. Vnde magnitudo iræ diuinæ in peccatores conspici potest. Si enim peculiari suo populo, & naturalibus ramis non pepercit, multo sanè acerbius in alienos scelerum causa animaduertet.